

[SAMOJEDEN *ai*

N sg f s(a)mojedn(a).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.: samojedny.

Odbywany przez jedną osobę, bez towarzystwa:

*Wyrażenie: »samojedna rozmowa« (kalka z lat. soliloquium): Pfallerz od śpiewania ma imię/ bo wierściami ięft popięfany ku śpiewaniu/ Starzi to zwali Samoietna [!] rozmowa/ bo łamego człowieka krześciancego s panem Bogiem rozmowa ięft. *PalladIsag nlb* 36.*

KW, (LWil)